

shraddha presents

വാദവൂരൻ

(Vādavooran)

The epic tale of a man whom God believed.

1st - 4th Feb 2012

Naradagana Sabha

Shraddha
the theatre people

An information booklet on the theatre production Vādavooran

Vādavooran – The Man

If you are hearing the name Vādavooran for the first time, it is not a surprise. It is the only other known reference to the great Tamil Saint Manickavasagar. That Manickavasagar composed the sacred hymn of Thiruvagam is well known. But what do we know about the man?

Little else.

Yes, he was the Chief Minister in the court of King Varaguna Pandian in Madurai. He comes from a place called Vādavoor, and hence the name, Vādavooran. A scholar and intellectual, well-versed in the 64 art forms, he commanded special respect from everyone, especially the King. If he was just all of these, we wouldn't be talking about the man today. We talk about him for the verses that he sang and wrote.

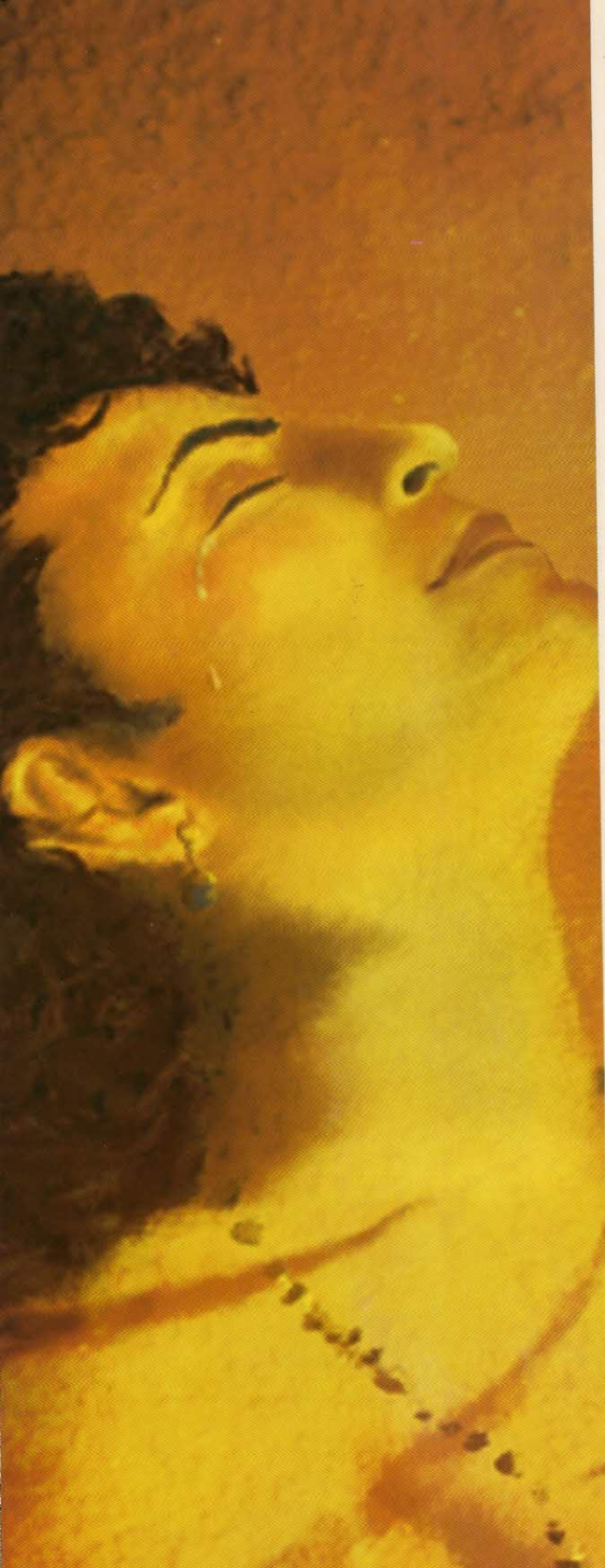
In those verses – in their beauty, their meaning and in their spirit, we find something beyond the ordinary. The verses of Thiruvagam evoke a sense in you that transcends the mundane. It possesses a kind of tranquil beauty, over and above the usual poetic charms of meaning, rhyme & rhythm. Bliss is probably the closest appropriate term for the feeling they evoke.

“Thiruvagamathukku urugaar oru vaasagathukkum urugaar” – they say.

What could possibly have motivated a poet to compose such vibrant verses? Could it be his extraordinary skill with words? Could it be his learning and experiences through life? Or could it be... the touch of God?

Thirupeturundurai - Vādavooran

Vādavooran - The Production

Legend has it that Chief Minister Vādavooran was handpicked and deputed by King Varaguna Pandian to buy War Horses that were brought on a Roman ship to a port near Madurai. Vādavooran was the right man for the job – an expert in judging the breed and quality of horses. He traveled with a band of soldiers and on the way to the port, he changed his mind and chose to spend the gold to renovate the Shiva temple at Thirupperundhurai.

This play explores the events that surround Vādavooran's extraordinary transformation that we believe have led to the creation of Thiruvvasagam. For a careful reader of Thiruvvasagam and as a story teller, the verses offer sufficient clues as to the events surrounding their creation and offer fertile ground for reconstructing possible events that might have led to his magical transformation.

Myth? We are not Sure! Legend? All of us know the story is hearsay. History? The evidence is in Thiruvvasagam itself. This is a work of not just regular fiction, but Inspired Fiction – with a strong connect with what we know is true and what can be plausibly constructed with the clues offered by the verses.

Shradha
the theatre people

Founded in 2010 by an eclectic group of veterans and contemporaries from the world of Tamil Theatre, Shradha has created the stage for this historical production. Calling Vādavooran a historical is right in every sense, as Shradha becomes the first theatre troupe in the history of Tamil Theatre to present the story of Manickavasagar on Stage. Known for its clutter-cutting content, cutting-edge production values, and a single minded spirit to take Tamil Theatre to a global audience across all age groups, Shradha is proud to dedicate this production to you, the world.

shraddha presents

വദവൂരൻ

(Vādavooran)

The epic tale of a man whom God believed.

7.00 p.m. at Naradagana Sabha, 1st, 2nd, 3rd, & 4th Feb 2012

Conceived and Directed by: Krishnamurthy G

Written by: Aaryaan C P

Music by: Giridharan & Amudhan

Sets & Special Effects: Ramesh G

Executive Producers: Shivaji Chaturvedi &

T. D. Sundararajan

On Stage

Swaminathan, A. Girish, Vijay Viswanathan,

Tejaswini Vijay, Kavitha Sivakumar,

J. Venkat Subramanian, G.Ramesh, Prema Sadasivam,

Kathadi Ramamurthy, T. D. Sundararajan,

Shivaji Chaturvedi, Karthik Bhatt, C P Aaryaan,

G. Krishnamurthy, Rajesh, Srinivasan,

M. C. Sakthivel, N. Nandakumar.

Dance Choreography: S.Hemalatha, Kavitha Sivakumar
& Vijay Viswanathan

Theatre Sessions: S.Hemalatha

Animated Shadow Play: S.Karthikeyan

Set Execution: Malikaarjun Rao

Sound & Lights: Gopi, Modern stage crafts

Make Up: Perambur Kumar

Music : Giridharan & Amuthan

Lead Singers: R.Giridharan, Surmuki

Singers: Sam P Keerthan, Senthil Das

Priya Darshini

Percussions: Jeycha

Veena: Bhavani Prasad

Flute: Balasai

Synthesizers & Programming: Amuthan

Recorded & Mixed by: Vishak Nenmini

Recorded at: Mind Screen Post-Rajiv Menon Productions

Publicity designs :

Mayapuri Graphic Workstation Private Limited

"Marathadiyil Vozhippokan"
Shiva Statue from 10th Century AD

S.No. Song

Specifics

ref

1 செய்யவது அறியாச் சிறுநாயேன் செம்பொற் பாத மலர்காணாப்
பொய்யர் பெறும் பேறு அத்தனையும் பெறுதற்குரியேன் பொய்யிலா
மெய்யர் வெறியார் மலர்ப்பாதம் மேவக்கண்டும் கேட்டிருந்தும்
பொய்யனேன் நான் உண்டுடுத்திங்கு இருப்பது ஆனேன் போர்ஏறே
என்ன செய்வது என்றே தெரியவில்லை.. உன் பாத மலர் காணாத
பொய்யர்களுக்கு உரிய அவல நிலை உங்கள் திருவடிகளைக் கண்ட
எனக்கு ஏன் ? புரியவில்லை! இறைவனே!!

திருச்சதகம்

56

2 விச்சைக் கேடுபொய்க்கு ஆகாது என்றிங்கு எனை வைத்தாய்
இச்சைக்கு ஆனார் எல்லாரும் வந்துன் தாள் சேர்ந்தார்
அச்சத்தாலே ஆழ்ந்திடுகின்றேன் ஆரூர் எம்
பிச்சைத்தேவா என்நான் செய்கேன் பேசாயே...
இந்த உலகத்தில் பொய் நிலைக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தால்
என்னை இங்கு வைத்தாயோ, ஆனால் உன் அன்புக்கு
பாத்திரமானவர்கள் எல்லோரும் உன் திருவடி சேரும் போது... நான்
எப்போது!! எனக்கு பயமாக இருக்கிறது.. இறைவா நான் என்ன
செய்யட்டும்... ஏதாவது சொல்லேன்

திருச்சதகம்

85

3 வானாகி மண்ணாகி வளியாகி ஒளியாகி
ஊனாகி உயிராகி உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்
கோனாகி யானெனதென்றா அவரவரை கூத்தாட்டு
வானாகி நின்றாயை என் சொல்லி வாழ்த்துவனே!

திருச்சதகம்

19

வானாகி, மண்ணாகி, காற்றாகி, ஒளியாகி, உடம்பாகி உயிராகி,
உண்மையாகி, உண்மை இல்லாதததுமாகி,! உயர்ந்த இடத்தில் இருந்து
எல்லோரையும் ஆட்டுவிக்கும் இறைவனே.. உன்னை என்ன சொல்லி
வாழ்த்துவேன்!

- 4 பேசப்பட்டேன் நின் அடியாரில் திருநீறே
பூசப்பட்டேன் பூதரால் உன் அடியான் என்று
ஏசப்பட்டேன் இனிப்படுகின்றது அமையாதால்
ஆசைப்பட்டேன் ஆட்பட்டேன் உன் அடியேனே

திருச்சதகம்

86

ஏச்சுக்கும் பேச்சுக்கும் ஆளாகி நிற்கும் எனக்கு இனி பொறுக்க முடியாது,
உன் அடியேனாய் இருக்க ஆசைப்படுகின்றேன்

- 5 பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம்பரனே பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய் வாழாப்பத்து
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத்தரசே திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
ஆரொடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத் துரைக்கேன் ஆண்டநீ அருளிலையானால்
வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய் வருகின்றருள் புரியாயே.

448

மண்ணிலும் விண்ணிலும் கலந்து நிற்கும் பரம்பொருளே!
சிறப்போடு பொலிகின்ற சிவலோக நாதனே,
திருப் பெருந்துறையில் வாழுகின்ற சிவ பெருமானே!
எனக்கு உன்னைத் தவிர வேறு எந்த பற்றுமில்லை - இதை நான் யாரிடம்
சொல்வேன்? எப்படித்தான் விளக்குவேன்! எனக்கு நீ அருள்
புரியாவிடில், துன்பக் கடலாகிய இந்த உலகில் நான் ஏன் வாழ
வேண்டும்.

- 6 வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே வல்வினைப்பட்டு
ஆழ்கின்றாய் ஆழாமற் காப்பானை ஏத்தாதே
சூழ்கின்றாய் கேடுனக்குச் சொல்கின்றேன் பல்காலும்
வீழ்கின்றாய் நீ அவலக் கடலாய் வெள்ளத்தே

திருச்சதகம்

24

அவலக் கடலில் வீழ்ந்து, வினைக்குள்ளாகி, நம்மைக் காப்பவனை,
இறைவனைப் பற்றி நினைக்காமல், வாழும் இந்த வாழ்க்கையெல்லாம்
வாழ்க்கையில்லை!

7 நாடகத்தால் உன்னடியார் போல்நடித்து நானடுவே

திருச்சதகம்

15

வீடகத்தே புகுந்திடுவான் மிகப்பெரிதும் விரைகின்றேன்
ஆடகச்சீர் மணிக்குன்றே இடையறா அன்புனக்கென்
ஊடகத்தே நின்றுருகத் தந்தருள்எம் முடையானே

மிக விரைவில் வீடு பேறு அடைய உன் மீது நான் கொண்ட பக்தி கூட
ஒரு நாடகம் . இருந்தும், உன் மீது இடையூரிலாத அன்பு வைத்திட
அருள வேண்டும் இறைவனே

8 கண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்பின்மை கண்டபின்

திருக்கோத்தும்பி

218

என்னப்பன் என்னொப்பில் என்னையும்ஆட் கொண்டருளி
வண்ணப் பணித்தென்னை வாவென்ற வான்கருணைச்
கண்ணப்பொன் நீற்றற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ

ஈசனுக்கு தன் கண்ணைத் தந்த கண்ணப்பருக்கு ஈடாக ஒரு அன்பு
காணமுடியுமோ? அப்படியிருந்தும் என் மீது அருள் பொழிந்து என்னை
ஆட்கொண்ட இறைவனின் வான் போன்ற அளவில்லாத கருணையை,
அந்த அழகிய திருநீறை அணிந்தவனிடமே சென்று பாடு தும்பியே

9 நாயேனைத் தன்னடிகள் பாடுவித்த நாயகனைப்

திருக்கோத்தும்பி

226

பேயேன துள்ளப் பிழைபொறுக்கும் பெருமையனை
சீயேனும் இல்லாதென் செய்பணிகள் கொண்டருளும்
தாயான ஈசற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ

எந்த ஒரு சிறப்பும் இல்லாத, சற்றும் தகுதி இல்லாத, என்னை அவன்
புகழைப் பாட வைத்து என் போன்றவனின் பிழைகளைப் பொறுத்து
அருளும் தாயைப் போன்ற உள்ளம் கொண்ட ஈசனிடமே சென்று பாடுதும்பியே

- 10 சோதியே சுடரே சூழொளி விளக்கே சுரிசூழற் பணைமுலை மடந்தை அருட்பத்து 458
பாதியே பரனே பால்கொள்வெண்ணீற்றாய் பங்கயத் தயனுமா லறியா
நீதியே செல்வத் திருப்பெருந்துறையில் நிறைமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
ஆதியே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால் அதெந்துவே என் றரு ளாயே

சோதியே! சுடரே! சூழ்கின்ற ஒளிவிளக்கே! உமா தேவியின் பாதியே!
பால் போன்ற வெண்ணிற திரு நீரை அணிந்தவனே!
பிரம்மாவும், திருமாலுங்கூடஅறிய முடியாத நீதியானவனே!
திருப் பெருந்துறையில், குருந்த மர நிழலில் அமைந்த சிறப்புடை முன்னவனே!
நான் உன்னை விரும்பி அழைக்கும்போது
வந்து எனக்கு அருள் புரிவாயாக!

- 11 குறைவிலா நிறைவே கோதிலா அமுதே ஈறிலாக் கொழுஞ்சுடர்க் குன்றே கோயில் திருப்பதிகம் 392
மறையுமாய் மறையின் பொருளுமாய் வந்தேன் மனத்திடை மின்னிய மன்னே
சிறைபெறா நீர்போல் சிந்தைவாய்ப்பாயும் திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
இறைவனே நீயென் உடலிடங் கொண்டாய் இனியுன்னை யென்னிரக்கேனே

எங்கும் நிறைந்தவனே! குறையில்லாத அமுதனே! அழியாத சுடரே!
வேதமும், வேதத்தின் பொருளும் ஆனவனே! அணையில்லாத வெள்ளம்
போல் மனதில் பாயும் இறைவனே, என் உடலை உன் இடமாகக்
கொண்டாய்! இதற்கு மேல் நான் உன்னிடம் வேண்டிக்கொள்ள என்ன உள்ளது?

- 12 தந்ததுன் தன்னைக் கொண்டதென் றன்னைச் சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர் கோயில் திருப்பதிகம் 397
அந்தமொன் றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன் யாதுநீ பெற்றதொன் றென்பால்
சிந்தையே கோயில் கொண்ட எம்பெருமான் திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
எந்தையே ஈசா உடலிடங் கொண்டாய் யான் இதற் கிலன்ஓர்கைம் மாறே.

உன்னை எனக்குத் தந்தாய்! என்னை உனக்கென கொண்டாய்! நம்முள்யார் புத்திசாலி?
இந்தப் பரிமாற்றத்தில் நான் பெற்றது அளவில்லாத ஆனந்தம் ஆனால் நீ
பெற்றது ஒன்றுமில்லை ... இதற்கு பதில் உதவி செய்யக் கூட அருகதை அற்றவன் நான்

- 13 காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக் கோதை குழலாட வண்டின் குழாம் ஆடச் சீதப் புனல்ஆடிச் சிற்றம் பலம்பாடி வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடி சோதித்திறம்பாடி சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப் பேதித்து நம்மை வளர்த்துஎடுத்த பெய்வதைதன் பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய்

பாவையே,

நீ ஆடும் போது உன் காதில் அணிந்துள்ள குழை ஆட,

பொன்னால் ஆன அணிகலன்கள் ஆட,

உன் கூந்தல் ஆட,

வண்டுக் கூட்டமும் ஆடும் வகையில்

தில்லையிலுள்ள சிற்றம்பலத்தைப் பாடி,

வேதத்தின் பொருளாகிய சிவபிரானைப் பாடி,

பரஞ்சோதியின் தன்மையையும் பாடி,

அவன் தலையில் சூடியுள்ள கொன்றைப் பூவையும் பாடி,

ஆதி அந்தமில்லாத அவனது தன்மையைப் பாடி,

நமக்குப் போதித்து வளர்த்த

வளையல் அணிந்த உமா தேவியின்

திருவடியின் தன்மையையும் பாடி ஆடுவாயாக!

- 14 கோணிலா வாளி அஞ்சேன் கூற்றவன் சீற்றம் அஞ்சேன்
நீணிலா அணியினானை நினைந்து நைந்துருகி நெக்கு
வாணிலாங் கண்கள் சோர வாழ்ந்தநின்றேத்த மாட்டா
ஆணலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே

அச்சப்பத்து

525

வாளுக்கு பயமில்லை! எமன் கோபத்திற்கு பயமில்லை!

நிலவை அணிந்த சிவ பெருமானை நினைந்து,

கசிந்து உருகி, கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக ,

அவன் பெருமை பாடாது நிற்பவரைக் காணும் போது, பயம்.

- 15 அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே அன்பினில் வினைந்த ஆரமுதே பிடித்த பத்து 538
பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும் புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த செல்வமே சிவபெருமானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன் எங்கெழுந் தருளுவ தினியே

அம்மையே! அப்பனே!! அன்பில் உண்டாகிய அருமையான அமுதமே!
பொய்யான செயல்களை செய்து, காலத்தை வீணாக்குகின்ற, புழுப்போன்ற எனக்கு,
மிக மேன்மையான சிவ பதத்தை அளித்த இறைவனே,
நான் உன்னை இறுகப் பிடித்துக் கொண்ட பிறகு நீ வேறெங்கு போய் எழுந்தருள முடியும்?

- 16 பால்நினைத் தூட்டும் தாயினுஞ்சாலப் பரிந்துநீ பாவியே னுடைய பிடித்த பத்து 544
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந்திரிந்த செல்வமே சிவபெருமானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன் எங்கெழுந் தருளுவ தினியே

காலமறிந்து பாலைப் புகட்டும் தாயைக் காட்டிலும் நீ
மிகவும் அன்பு கொண்டு, என் உள்ளத்தில் அழியாத
ஆனந்தமான ஞானத் தேனைப் பொழிந்த, சிவ பெருமானே
நான் உன்னை இறுகப் பிடித்துக் கொண்ட பிறகு
நீ வேறெங்கு போய் எழுந்தருள முடியும்?

இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க

பொய்யாயின வெல்லாம் போயகல வந்தருளி

மெய்ஞானமாய் மிளிக்கின்ற மெய்யே

ஆக்கம் அளவு இறுதி இல்லாய், அனைத்து உலகும்

ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்

சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்

சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து

சிவன் அவன் என்சிந்தையுள் நின்ற அதனால் அவன் அருளாலே

அவன் தாள் வணங்கிச் சிந்தை மகிழ்ச் சிவ புராணம் தன்னை

முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன் யான்

ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி

தேசன் அடிபோற்றி சிவன் சேவடி போற்றி

நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடி போற்றி

மாயப் பிறப்பு அறுக்கும் மன்னன் அடி போற்றி

சீரார் பெருந்துறை நம் தேவன் அடி போற்றி

ஆராத இன்பம் அருளும் மலை போற்றி

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க

இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க

இந்த நாடகத்தில் இடம் பெற்ற பாடல்களும் அதன் எளிய பொருள் விளக்கமும் இங்கு தரப்பட்டுள்ளன. இறைவனுக்காக மனிதன் சொன்ன இத்திருவாசகத்தின் சில பாடல்களை, இக்காலத்தவர் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் எளிய முறையில் விளக்கத்தினை தந்திருக்கிறோம். மேலும் பொருள் விளக்கம் வேண்டுவோர், 1. திருவாசகம் சில சிந்தனைகள் - அ. ச. ஞானசம்பந்தன், 2. திருவாசகம் - சுவாமி விபுலாநந்தா ஆகிய நூல்களிலும், English translation of Thiruvagasam - Rev.G.U. Pope என்ற ஆங்கில மொழிப்பெயர்ப்பினிலும், இன்ன பிற நூல்களிலிருந்தும் தொடங்கலாம்.

Director's Notes

Hope you enjoyed this journey to the times of Manickavasagar. Through this play, you travelled back several centuries and you may have some unanswered questions as you leave this hall. Here are a few helpful notes that might help you in your quest for answers.

But remember – not all questions have answers!

Pittukku Mann Sumantha Kadhai..?

The first question we expected...

When there was flood in Madurai, **King Varaguna Pandian** drafted one person from every family to help build bunds to stem the flow of water. An old woman named Vandhi had no one to represent her family. Story goes that Lord Shiva appeared as a young man and offered to help Vandhi in exchange for Pittu (or puttu or rice cakes). But while everyone was working hard, he rested under a tree after having his pittu. The King, angered by this, punishes him by whipping him. And whiplashes are felt by everyone in Madurai!

This rather famous story is not represented in the play. There are many reasons – the chief being that it is a little tangential with the main plot line surrounding the appearance and disappearance of the horses.

Also, theatre is a medium where untold stories can be brought to the attention of people. And in the interest of time, we decided to deliver the “unknown” story more effectively.

Aavudayaar, Aavudayappan and Aathmanaadhan

The seat of the Lingam is known as Aavudayaar. The Shiva temple at Thirupperundhurai, surprisingly so, does not have a lingam to represent Shiva. Instead, there is only the Aavudayaar. The Shiva in there is supposed to be seen by the devotee with the inner eye (aga-k-kann) by placing his imagination of Shiva on the Aavudayaar.

Aavudayappan or Aathmanaadhan (God of the Soul) – as the Lord is known in Thirupperundhurai - resides in the mind's eye of the devotee. This representation of Shiva is quite unique in a faith, otherwise filled with symbolism and idol worship. Herein, the non-existence of the symbol is the symbolism.

“Illaadhadhumaai iruppadhumaai iruppavan...”

This is also somewhat in alignment with the Advaita philosophy, but that's a larger discussion beyond the scope of this play.

Does the story of Manickavasagar end with the play?

We know from credible references that after his struggles in Madurai, Manickavasagar relinquished everything and travelled to various Shiva temples across the present day Tamil Nadu. He eventually reached Chidambaram where he is supposed to have given in written form the verses of Thiruvasagam. He also created some of his other compositions including Thiruppalliezhuchi and Thiruvembavai during that time.

Booklet Preparation
Swaminathan, Giridharan, Jayanthi

Design
J. Arunkumar, MGWPL

Booklet Preparation & Coordination
Mayapuri Graphic Workstation Private Limited

Printed by

